

Adv. 0100-30184-00029-07

Udskrift af dombogen**D O M**

afsagt den 11. juni 2008 i sag

SS 4-3474/2008

Erstatningssøgende

CPR nr. (Født 1986)

Uden fast bopæl, postadresse
c/o Erstatningssøgende

Adresse 1

2100 København Ø

mod

Anklagemyndigheden

Sagens baggrund og parternes påstande.

Denne sag er behandlet med domsmænd.

Politidirektøren i København har ved tilkendegivelse af 31. januar 2008 i medfør af retsplejelovens § 1018 f indbragt en sag for retten, hvor Erstatningssøgende har fremsat endeligt krav om erstatning på principalt 29.050 kr., subsidiært 21.250 kr., i anledning af, at erstatningssøgende i tiden fra den 26. november 2006 til den 2. januar 2007 var anholdt og varetægtsfængslet som sigtet for overtrædelse af straffelovens § 276.

Politidirektøren i København har den 9. januar 2007 i medfør af retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2, besluttet at unnlade påtale, hvilket er meddelt erstatningssøgende ved en skrivelse af samme dato.

Erstatningssøgende fremsatte ved skrivelse af 2. februar 2007 krav om erstatning med sædvanlig procesrente, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 1.

Det endelige erstatningskrav er opgjort således ved brev af 11. juni 2008:

Principale krav

Frihedsberøvelse første døgn	5.000 kr.
Frihedsberøvelse de efterfølgende 37 dage á 650 kr.	24.050 kr.
I alt	29.050 kr.

Subsidiære krav opgjort fra den 8. december 2006

Frihedsberøvelse første døgn	5.000 kr.
Frihedsberøvelse de efterfølgende 25 dage á 650 kr.	16.050 kr.

I alt

21.050 kr.

Erstatningssøgende har frafaldet krav om erstatning for ransagning og legemsundersøgelse foretaget i forbindelse med frihedsberøvelse.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om frifindelse, jf. retplejelovens § 1018 a, stk. 3. Anklagemyndigheden har ikke bestridt selve kravets opgørelse eller rentepåstanden.

Oplysningerne i sagen.

Erstatningssøgende blev ved dom af 19. juni 2007 afsagt af Københavns Byret dømt for forsøg på hæleri m.v. Af dommen fremgår blandt andet.

".....

Erstatningssøgende er tiltalt for overtrædelse af

1.

forsøg på hæleri efter straffelovens § 290, stk. 1, jf. § 21.

ved den 26. november 2006 kl. 00.18 på **Vej 1** forud for sin anholdelse at have besiddet et armbåndsur af mrk. Rolex, selv om han vidste eller bestemt formodede, at uret - hvis tilhørsforhold er ukendt - stammede fra en strafbar lovovertrædelse.

2.

(frafaldet)

3.

overtrædelse af straffelovens § 164,

ved den 26. november 2006 kl. 00.18 på station Bellahøj, Borups Alle 244, København NV under afhøring som anholdt og sigtet for tyveri efter straffelovens § 276 med forsæt til, at en uskyldig blev sigtet for et strafbart forhold at have oplyst, at han var **Person 1**, **CPR nr. 1**, ligesom han samme dag kl. 14.28 i Københavns Dommervagt, hvor han blev fremstillet og sigtet for tyveri, over for **Dommer 1** bekræftede, at han hed **Person 1**, og at han var født den **Dato 1** 1985.

.....

Thi kendes for ret:

Der fastsættes ingen tillægsstraf for **Erstatningssøgende**.

....."

Der er dokumenteret fra Statsadvokatens afgørelse af 15. november 2007, hvoraf blandt andet fremgår:

".....

Ved brev af 2. februar 2007 til Københavns Politi, Advokatur Personfarlig kriminalitet, som har fremsendt brevet til mig, har De på vegne af Deres klient fremsat krav om takstmæssig erstatning for uberettiget frihedsberøvelse i forbindelse med uberettiget frihedsberøvelse, ransagning af Deres klients lejlighed og legemsundersøgelse

.....

Jeg kan meddele, at jeg ikke kan imødekomme kravet, da Deres klient efter min opfattelse selv har givet en sådan anledning til den stedfundne frihedsberøvelse af ham, at erstatning bør nægtes i medfør af retsplejelovens § 1018 a, stk. 3.

Baggrunden og begrundelsen for min afgørelse er følgende:

Det fremgår af sagen, at politiet i forbindelse med efterforskningen af et indbrud på **Adresse 2**, 2200 København N, i kvarteret omkring gerningsstedet observerede en gruppe på fire mænd, herunder Deres klient, som svarede til det signalement af gerningsmændene, der var blevet givet. Da politiet kontaktede gruppen, smed Deres klient et dameur af mærket Rolex fra sig, og en af de øvrige mænd i gruppen smed et kamera fra sig, hvilket kamera senere viste sig at stamme fra et tidligere indbrud på Amager, ligesom en af de øvrige mænd i gruppen ved visitation fandtes i besiddelse af to pas stammende fra det netop begåede indbrud. Endvidere oplyste Deres klient falsk navn ligesom han i et efterfølgende grundlovsforhør ligeledes opgav falsk navn.

Deres klient og de øvrige tre personer i gruppen blev herefter anholdt (den 26. november 2007 kl. 00.18) og medtaget til politistationen. Her nægtede Deres klient sig skyldig og oplyste, at han intet kendte til indbruddet ligesom han ikke ønskede at udtale sig om sagen, herunder heller ikke om baggrunden for, at han smed Rolex-uret fra sig.

Deres klient blev senere fremstillet i grundlovsforhør - som nævnt under en andens identitet - med henblik på varetægtsfængsling. Her nægtede Deres klient sig skyldig og forklarede, at han havde været i en kiosk, hvor han havde drukket alene, og først havde mødt de tre andre i gruppen på **Område 1**, hvor de alle blev anholdt. Han nåede lige at hilse på de øvrige inden hundepatruljen kom. Han smed uret fra sig, da han blev anholdt. Uret havde han modtaget af en bekendt fra en rygerklub, og det var meningen at han skulle sælge uret fordi han skyldte vedkommende person penge.

En af de øvrige anholdte forklarede derimod, at han havde været sammen med en af de øvrige mænd i gruppen hele aftenen, hvor de bl.a. havde drukket, og at de sammen havde mødt Deres klient og den sidste mand i gruppen ca. en halv time før anholdelsen.

Den 28. november 2007 oplyste Deres klient sin rette identitet, men ønskede i øvrigt ikke at udtale sig til sagen.

Ved en genafhøring den 6. december 2006 forklarede Deres klient, at han var klar over, at uret var "varmt", og at det overvejende sandsynligt, at det var stjålet. Derfor var det hans første reaktion at smide uret fra sig, da politiet kom.

Deres klient ønskede ikke at oplyse identiteten på den bekendt, han havde uret fra.

En tredje af de anholdte personer i gruppen erkendte at have været involveret i indbruddet på **Adr. 2** og oplyste, at tre yderligere personer havde deltaget i dette, men at det ikke var de tre anholdte. Han ønskede ikke at oplyse, hvem medgerningsmændene var.

Den 2. januar 2007 kl. 15.00 blev Deres klient løsladt, og den 9. januar 2007 blev påtale mod ham opgivet i medfør af retsplejelovens § 721, stk. 1, nr. 2.

På baggrund af ovenstående finder jeg, at Deres klient ved sin adfærd i forbindelse med anholdelsen af ham og i tiden derefter i en sådan grad har givet anledning til mistanke om, at han var involveret i et strafbart forhold, at han selv har givet anledning til anholdelsen og den efterfølgende varetægtsfængsling af ham.

Jeg har herved særlig lagt vægt på, at Deres klient umiddelbart ved politiets henvendelse til ham og de øvrige i gruppen smed et ur af mærket Rolex fra sig, og dermed selv gav anledning til anholdelse. Først nægtede Deres klient at afgive forklaring trods den naturlige anledning, han havde til at rense sig for den på baggrund af de foreliggende omstændigheder helt konkrete mistanke imod ham for at være impliceret i den pågældende indbrudstyveri. Deres klient nægtede ligeledes at udtale sig om det bortkastede ur, og først på et langt sene-

re tidspunkt oplyste Deres klient, at uret var "varmt", uden dog at oplyse den bekendt, han oplyste, han havde fået uret fra. Dertil kommer, at der er afgivet forskellige forklaringer om, hvornår de fire mænd i gruppen mødtes.

Hertil kom, at Deres klient et langt stykke ind i efterforskningen afgav falsk identitet.

....."

Der er endvidere dokumenteret fra Rigsadvokatens afgørelse af 16. januar 2008, hvoraf blandt andet fremgår:

".....

Jeg har indhentet en udtalelse fra statsadvokaten og gennemgået sagens akter.

Jeg kan herefter meddele, at jeg er enig med statsadvokaten, og at jeg derfor ikke finder grundlag for at yde erstatning. Jeg har ved min afgørelse lagt vægt på de samme forhold, som statsadvokaten henviser til som begrundelse for sin afgørelse.

Jeg er således enig med statsadvokaten i, at Deres klient selv er skyld i, at han blev frihedsberøvet, jf. retsplejelovens § 1018 a, stk. 3, ...

....."

Retten's begrundelse og afgørelse.

Ved Politidirektøren i Københavns brev af 9. januar 2007 blev der undladt påtale mod **Erstatningssøgende** for det forhold, som han var anholdt og varetægtsfængslet for i perioden 26. november 2006 til 2. januar 2007, hvorfor han som udgangspunkt har krav på erstatning.

Det må efter bevisførelsen lægges til grund, at erstatningssøgende i forbindelse med anholdelsen, hvor han var sammen med tre andre, hvoraf den ene efterfølgende blev dømt for det efterforskede indbrud, kastede et ur fra sig. Efter at erstatningssøgende blev sigtet for tyveri, nægtede han forholdet, ligesom han nægtede at udtale sig til politiet, herunder om det ur, som han havde kastet fra sig. Retten finder herved, at erstatningssøgende har udvist en sådan adfærd, at han selv har givet anledning til, at han blev varetægtsfængslet. Denne adfærdsvurdering findes dels bestyrket ved, at de fire anholdte afgav divergerende forklaringer om deres aktivitet forud for anholdelsen, dels ved at erstatningssøgende i hvert fald indtil 28. november 2006 opgav en andens identitet.

Det må efter bevisførelsen videre lægges til grund, at alle de 4 anholdte primo december 2006 afgav forklaring, hvorunder erstatningssøgende nu afgav nærmere forklaring om det ur, som han kastede fra sig. Ved politiets modtagelse den 7. december 2006 af erklæring fra Rigspolitiet, Kriminalteknisk Center, DNA- og Fingeraftrykssktion, blev der skabt endelig klarhed over erstatningssøgendes rette identitet. Det må videre lægges til grund, at der reelt ikke blev efterforsket yderligere efter den 8. december 2008.

Herefter finder retten samlet ikke, at der kan ydes erstatning for perioden fra den 26. november 2006 til den 7. december 2007, idet tiltalte i den periode

selv har givet anledning til frihedsberøvelsen, men at der bør ydes erstatning for den efterfølgende periode. Ved opgørelsen af erstatningskravet finder retten ikke grundlag for at tilkende 5.000 kr. for den 8. december 2007, idet retten finder, at denne forhøjede 1. dags takst alene kan gælde den 26. november 2006, som lå i den periode, hvor erstatningssøgende selv havde givet anledning til frihedsberøvelsen. Der kan derfor alene tilkendes 650 kr. for den 8. december 2006.

Herefter, og da anklagemyndigheden ikke har bestridt den beløbsmæssige opgørelse eller rentepåstanden, tages erstatningssøgendes påstand delvis til følge som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Der tillægges [REDACTED] Erstatningssøgende 17.900 kr. i erstatning med sædvanlig procesrente fra den 2. februar 2007.

Beløbet samt sagens omkostninger, herunder 4.300 kr. + moms i salær til den beskikkede advokat, advokat Lise Holten, udredes endeligt af statskassen.

[REDACTED] Dommer 2